

РЕШЕНИЕ

№ 69

гр. София, 04.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6749** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на В. В. А. чрез процесуалния си представител адвокат С. срещу Решение №1974 от 27.04.2023 година, постановено по АНД № 15353/2022 година по описа на Районен съд - София.

В подадената жалба касаторът твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Моли съда да постанови решение, с което да отмени атакуваното решение и претендира разноските по делото.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител в съдебно заседание, респ. не изразява становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на В. В. А. срещу наказателно постановление №22-4332-020297/11.10.2022 г. на Началник сектор в СДВР, отдел "Пътна полиция" СДВР, с което на жалбодателя са наложени следните административни наказания: глоба в размер на 200 лв. на основание чл.179, ал.6, т.2

от ЗДвП и глоба в размер на 50 лв. на основание чл.183, ал.4, т.6 от ЗДвП.
С Решение №1974 от 27.04.2023 година, постановено по АНД № 15353/2022 година по описа на СРС, въззивният съд е потвърдил наказателното постановление изцяло.

За да постанови този резултат, въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 18.09.2022 г. около 11:42 часа по АМ Т., между 3 и 2 км. с посока на движение от [населено място] към [населено място] В. А. управлявал л.а.“Х. П.“ с рег. [рег.номер на МПС] като шумозаглушителните устройства били неисправни и водачът ползвал мобилен телефон по време на движение без устройство, освобождаващо ръцете му.

Въз основа на така установеното въззивният съд е приел, че жалбоподателят е осъществил състава на административно нарушение-управление на технически неисправно пътно превозно средство по чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП, наказуемо по чл.179, ал.6, т.2 от ЗДвП, както и състава на административно нарушение чл.104а от ЗДвП – използване на мобилен телефон по време на управление на превозно средство, освен чрез устройство, позволяващо използването на телефон без участие на ръцете му, наказуемо по чл.179 ал.6 т.2 ЗДвП. Приел е, че наложените административни наказания са справедливи и постигат целите на генералната и специалната превенция. Приел е, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс, приложим по препрещане от чл. 63в от ЗАНН.

Въззивният съд е установил относимите факти и въз основа на тях правилно е приел, че на 18.09.2022 г. около 11:42 часа по АМ Т., между 3 и 2 км. с посока на движение от [населено място] към [населено място] В. А. управлявал л.а.“Х. П.“ с рег. [рег.номер на МПС] като шумозаглушителните устройства били неисправни и водачът ползвал мобилен телефон по време на движение без устройство, освобождаващо ръцете му.

Настоящият състав намира, че въззивният съд правилно е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до ограничаване на правото на защита на нарушителя. Административнонаказателното производство е проведено законосъобразно, при съобразяване с изискванията на ЗАНН; описаната в АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление фактическа обстановка е правилно отразена, нарушените материалноправни норми са посочени точно, нарушенията са словесно правилно посочени и отговарят на установената фактическата обстановка, както в АУАН, така и в наказателното постановление.

Въззивният съд правилно е приел, че е налице нарушение на разпоредбата на чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП, тъй като в случая по делото безспорно е установено, че В. В. А. управлявал технически неисправно пътно превозно средство л.а.“Х. П.“ с рег. [рег.номер на МПС] , на който шумозаглушителните устройства били неисправни. Правилен е извода на районния съд и за второто административно нарушение- по чл.104а от ЗДвП, тъй като по делото безспорно е установено, че на 18.09.2022 г. около 11:42 часа по АМ Т., между 3 и 2 км. с посока на движение от [населено място] към [населено място] при управление л.а.“Х. П.“ с рег. [рег.номер на МПС] В. В. А.

ползвал мобилен телефон по време на движение без устройство, освобождаващо ръцете му.

Въззивният съд правилно е приел, че наложените административни наказания са в предвидените в санкционните норми вид и размери, както и, че налагането на всяко едно от двете административни наказания ще има за последица постигане на целите по чл. 12 от ЗАНН.

С оглед на изложеното съдът намира, че обжалваното решение следва да се остави в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд-София-град, X. касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1974 от 27.04.2023 година, постановено по АНД № 15353/2022 година по описа на Районен съд - София.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.